

TẠO TÁC

mến yêu

72

Bản Tin Giáo Xứ Tạo Tác – Tháng 3 - 4 / 2024

TRONG SỐ NÀY: • Sa Mạc Và Miền Đất Hứa • Lịch Sự Nơi Công Cộng: Bệnh Viện - Rạp Hát - Nhà Hàng - Siêu Thị • Nên Thánh Trong Mùa Chay Thánh • Trở Về • Lời Chúa Hằng Ngày Trong Gia Đình • Có Một Người Cha Như Thế • Nhân Sinh • Chúa Yêu Con • Ý Nghĩa Thập Giá • Kinh Nghiệm “Phục Sinh” • Tâm Tình Gửi Cha • Tạo Tác Chuyện Hợp Tan • Mẫu Nhiệm Lễ Phục Sinh: Nguồn Cảm Hứng Và An Ủi Của Chúng Ta • Điểm Tin

Sa mạc
và
MIỀN ĐẤT HỨA

Dân Chúa Ngài thương Ngài đã chọn

Từ cảnh lưu đày Ba-by-lon

Tiến về Miền Đất sữa và mật

Hưởng nếm ân tình mãi sắt son

Trong kế hoạch tình yêu của Thiên Chúa, một dân tộc đã được chọn để đón nhận sự tỏ bày của Thiên Chúa về chính Ngài. Ngài chính là Thiên Chúa của họ và họ chính là dân riêng của Ngài. Chính vì thế, bàn tay yêu thương của Thiên Chúa đã quy tụ dân tộc ấy ngang qua ông Abraham, và dọc theo dòng lịch sử Ngài đã dẫn

dắt họ đi từ cảnh nô lệ đến tình trạng tự do và ân sủng. Hành trình thoát khỏi cảnh nô lệ là một hành trình dài được ghi vết trên bốn mươi năm trong Sa Mạc. Khi được thanh luyện trong khoảng thời gian dài như thế, họ đã được bước vào Miền Đất Hứa.

Ngày nay, Sa Mạc và Miền Đất Hứa ấy cũng trở thành một hành trình tất yếu cho việc đạt đến những giá trị cao quý và những điều đáng mong ước, mà ở đó Chúa bày tỏ cho tất cả mọi người tình yêu của Ngài.

Sa Mạc là giai đoạn của sự lìa bỏ hay rời xa tình trạng hiện tại vốn có nhiều tiêu cực, thiếu thốn và đầy bất hạnh. Những tình trạng như thế còn có sức quyến rũ lớn khi chúng đội lốt một sự êm ái ngọt ngào nào đó để đim ngộp người ta vào sự ảo tưởng liên miên. Chính vì thế, Sa Mạc còn là thời gian quan trọng để thoát khỏi sự hồi cố về những tình trạng này, nghĩa là người ta sẽ nhận thức được sự tệ hại của chúng để ngừng tưởng nhớ về sự dập dùi lồi

kéo của chúng mà tập hướng nhìn về những điều trái ngược với chúng và cố gắng tìm cách bước đi mạnh mẽ về phía trước một cách kiên nhẫn. Có như thế, khi hoàn toàn trút bỏ được mọi ràng buộc hay được chữa lành mọi tổn thương, người ta hạnh phúc tiến về Miền Đất Hứa của sự thanh cao, của những điều đẹp đẽ và của những nét sống yêu thương.

Một cách cụ thể, Chúa luôn muốn tất cả mọi người được sống hạnh phúc trong lòng mến với Chúa và tình thương dành cho nhau, đó là một bầu không khí của Miền Đất Hứa vốn đòi buộc một hành

trình phải vượt qua Sa Mạc. Người ta phải bỏ đi những dối trá, ganh ghét, vô tâm, ích kỷ, hám lợi và mọi hận thù để hướng đến những giá trị cao đẹp là chân thành, quảng đại, yêu thương, tận tâm, hy sinh và hòa bình. Những điều cao đẹp luôn đòi hỏi cái gọi là “từ bỏ chính mình” và hễ khi đụng vào “mình” rồi thì người ta mới thấy sự dập dùi của

những điều tiêu cực hằng quyến rũ, bởi lẽ chúng luôn tôn
đẩy cái “mình” lên và đưa nó vào hạnh phúc do ảo tưởng
mà ra và bởi lẽ cái “mình” này là một “sa mạc” nào đó cần
phải vượt qua. Chính vì thế, từ bỏ chính mình lại là cách dứt
bỏ hoàn toàn tình trạng tiêu cực để rồi đạt đến những
điều tốt đẹp đáng mong ước. Có như thế, cuộc sống hạnh
phúc như Chúa muốn cho tất cả mọi người được đạt đến
và hiện diện một cách chân thực.

Tóm lại, Sa mạc và Miền Đất Hứa là hành trình cuộc
sống của con người. Có thể có những người đã vào được

Miền Đất Hứa sau
chặng đường dài
Sa mạc. Có thể có
những người đang
ngồi trong Sa Mạc
than trách Chúa
và hồi cố về tình
trạng nô lệ ở Ai
Cập. Cũng có thể

có những người đang gần bước vào Miền Đất Hứa sau bao
năm cố gắng và kiên nhẫn bước đi trong sự thanh luyện
của giai đoạn Sa mạc. Điều quan trọng là, tất cả đều được
mời gọi lắng nghe tiếng Chúa và mở lòng ra đón nhận sự
mặc khải của Chúa để thấy được chính Chúa là hạnh
phúc thật và là nguồn tình yêu vô tận, để rồi từ đó mạnh
dạn tiến bước về Miền Đất Hứa.

Trở nên người tốt

LỊCH SỰ

Nơi

CÔNG CỘNG

BỆNH VIỆN

RẠP HÁT

RESTAURANT

NHÀ HÀNG

SIÊU THỊ

Ánh sáng của anh em phải chiếu giải trước mặt thiên hạ, để họ thấy những công việc tốt đẹp anh em làm, mà tôn vinh Cha của anh em, Đấng ngự trên trời. (Mt 5, 16)

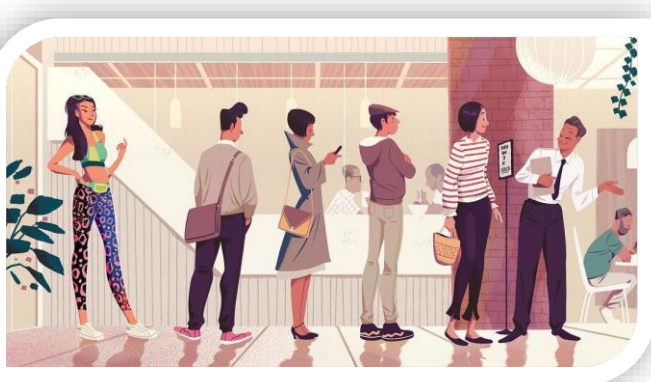
1. Khi ra đường, em phải lưu ý áo quần cho sạch sẽ, đầu tóc phải chải cho gọn ghẽ.

2. Thận trọng giữ luật đi đường, để tránh những tai nạn cho mình cũng như cho người khác.

3. Tại các công sở, thường có nhân viên giữ cổng hoặc có người hướng dẫn, chúng ta hãy hỏi người giữ cổng hay nhân viên tiếp tân tại bàn hướng dẫn.

4. Khi chờ đợi tại nơi công cộng, cần phải xếp hàng theo thứ tự, ai đến trước có quyền đứng trước.

các chỗ cho người già, người bệnh, trẻ em hoặc phụ nữ có con nhỏ.

5. Khi chạy xe ngang khu vực bệnh viện, không nhấn còi inh ỏi, hoặc để động cơ xe gầm rú gây ồn ào náo động, mất đi bầu khí yên tĩnh của các bệnh nhân đang đau đớn bệnh tật...

6. Khi tới bệnh viện, cần tuân thủ nội quy tại đây; tránh trò chuyện, cười nói lớn tiếng...

7. Khi thăm hỏi người bệnh, nên dùng những lời cầu chúc tốt đẹp, động viên họ lạc quan tin tưởng khi chữa trị. Tránh những lời nói như: nước da của chị xấu lắm rồi! Hoặc: trước đây có người phát bệnh này chỉ 2 tháng sau là chết...

8. Khi đi mua sắm cũng phải có thái độ tôn trọng người bán hàng. Nếu không mua hàng mà chỉ xem qua cho biết, cần nói rõ ngay cho người bán hàng biết điều đó và tránh làm phiền quá nhiều.

9. Khi ngồi trên xe hay nơi công cộng, tránh không liếc mắt nhìn điện thoại hay đọc trộm sách của người khác; nếu muốn đọc có thể lịch sự hỏi mượn.

10. Khi thấy tai nạn, cuộc cãi vã hayẩu đả, biết không thể giúp họ được gì thì em đừng hiếu kỳ xúm lại xem.

11. Trong lúc đi đường hoặc ở nơi công cộng, nên tránh những lời thì thầm, chỉ chỗ vào người khác rồi phá lên cười.

12. Không đứng ngoài cửa nhìn vào nhà người khác, tránh những cử chỉ gây lộn, cãi cọ, ồn ào ở nơi công cộng.

13. Gặp một đám tang, người lịch sự biết mở mũ nón, hoặc cúi chào khi qua linh cữu để biểu lộ cử chỉ tiễn biệt một

người về nơi an nghỉ cuối cùng.

14. Đi vệ sinh phải dội nước thật sạch trước khi ra.

15. Khi ăn uống ở nơi công cộng,

tuyệt đối tránh xả rác bừa bãi, không được vứt rác trên bãi cỏ, xuống sàn nhà, xuống hồ hay nhét vô hộp bàn.

Mùa Chay của Giáo Hội Công Giáo thường được gọi là Mùa Chay Thánh. Một phần vì trong Mùa Chay, con cái giáo hội gia tăng các việc thực hành đạo đức và thánh thiện. Nhưng quan trọng hơn, Mùa Chay là mùa nhắc lại cho mỗi người, đặc biệt là người trẻ về ơn gọi nên thánh của mình.

Có thể với nhiều người trong chúng ta, ơn gọi nên thánh là điều còn quá xa lạ và cao vời, là điều chỉ dành cho một số thành phần trội trượng trong Giáo Hội. Tuy

nhiên, trong giáo hội của Thiên Chúa, một vị thánh không phải là một kẻ từ trên trời rơi xuống, nhưng là một người từ dưới đất đi lên. Một vị thánh không hẳn là người được giải phóng hoàn toàn khỏi những níu kéo trần tục, nhưng đúng hơn, là người có thể hướng về Chúa ngay giữa những níu kéo ấy. Một vị thánh là người biết cộng tác với ân sủng của Thiên Chúa để vượt thoát khỏi những điều thấp hèn và hướng đời mình đến những giá trị cao quý hơn. Là người trẻ Công Giáo, nên thánh là sống tốt giây phút hiện tại, với ý thức sâu xa rằng đây là cơ hội Chúa ban cho mình và cũng là hoàn cảnh cụ thể Chúa muốn cho ta làm chứng cho Ngài.

Thiết nghĩ, người trẻ nên làm những điều cụ thể sau để tiến thân trong hành trình nên thánh:

1.Học giáo lý:

Để tránh nguy cơ mất đức tin, bạn trẻ phải được học giáo lý. Giáo Hội có chương trình giáo lý phù hợp với mọi lứa tuổi, từ những bước chập chững vào đời cho đến khi trưởng thành.

Học giáo lý giúp chúng ta hiểu biết Chúa, hiểu biết luật của Giáo Hội và những gì Giáo Hội dạy có liên quan đến đời sống luân lý, công bằng. Nhờ học giáo lý mà bạn trẻ biết đối nhân xử thế cho phù hợp, nhờ đó xây dựng mối tương quan tốt với đồng loại

2. Sống Đạo:

Tin vào Thiên Chúa, không phải như tin vào một lý thuyết, cũng không phải tin vào một nhân vật của quá khứ xa vời. Đức tin không chỉ được tuyên xưng bằng môi miệng hay ngôn từ, nhưng còn được sống và chứng minh qua đời sống cụ thể.

Trước hết, Đức tin thể hiện qua những thực hành Đức tin: cầu nguyện là cách tốt nhất để khẳng định đức tin. Nhờ lời cầu nguyện, chúng ta giải bày với Chúa, trao gửi cho Ngài những nguyện vọng tâm tư. Từ đó,

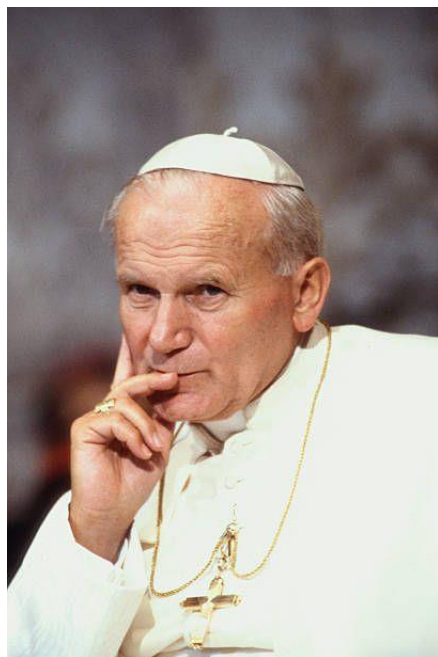

đón nhận được sức mạnh siêu nhiên và niềm hy vọng vì tin rằng có Chúa đồng hành với mình. Lời cầu nguyện (hay đời sống nội tâm) được thể hiện qua việc năng tham dự Thánh lễ, lãnh nhận các Bí tích. Lời cầu nguyện cũng không chỉ đóng khung trong nhà thờ, hoặc giới hạn nơi những sinh hoạt có tính cộng đoàn. Tâm tình cầu nguyện có thể được thực hiện mọi nơi, mọi lúc và bằng trăm ngàn cách khác nhau.

Tiếp đến, Đức tin phải được thể hiện trong cuộc sống hằng ngày. Giáo huấn của Chúa Giêsu trong Tin Mừng nhằm giúp ta tạo mối tương quan hài hòa với tha nhân, cùng nhau xây dựng một thế giới an bình, không còn thù ghét và chia rẽ, nhưng đậm tình huynh đệ và bác ái. Người Kitô hữu chân chính luôn sống hài hòa với mọi người, đồng thời có những nỗ lực để hàn gắn những tổn thương, bất đồng và chia rẽ trong cuộc sống.

3. Nỗ lực làm chứng cho Chúa:

Thánh Gioan Phaolô II Giáo Hoàng đã khẳng định: “Chính những người trẻ hãy truyền giáo cho người trẻ khác”. Quả vậy, nếu bạn trẻ có đức tin trưởng thành và có tâm huyết truyền giáo, họ sẽ là những tác nhân hữu hiệu cho sứ mạng cao cả này. Bởi lẽ người trẻ sống và hoạt động trong môi trường có những người đồng trang lứa với mình. Một cuộc sống

ngay thẳng, tôn trọng tiếng nói của lương tâm, tuân giữ các chuẩn mực đạo đức, sẽ có sức lan tỏa đời sống đức tin nơi các bạn trẻ khác, giúp họ nhận ra gương mặt của Chúa Giêsu, Đấng đang sống giữa chúng ta.

Các bạn trẻ thân mến!

Chúng ta đang sống trong nhiều lãnh vực khác nhau: sinh viên, nhân viên, công nhân, sống tại gia đình, sống tại thành phố.

Nhiều người trong chúng ta cũng đang gặp khó khăn trong cuộc sống: tình yêu hôn nhân, học vấn và nghề nghiệp. Mong rằng, mỗi người

hãy ý thức: môi trường chúng ta đang sống là nơi Chúa gửi chúng ta đến để làm chứng cho Ngài. Những khó khăn ta gặp phải chính là những thử thách giúp ta nên thánh, như lửa thử vàng, gian nan thử đức. Hãy can đảm và cố gắng. Chúa Giêsu đang sống giữa chúng ta. Amen.

Maria Đỗ Nguyễn Khánh Quỳnh

Trở về

Ơi lòng Cha nhân hậu
Luôn hướng về chúng con
Nhưng mặc Cha mỗi mìn
Con hoang còn mê mải
Say ăn tình thế thái
Đám dưới còng bìn như
Quay cuồng sống vật vờ
Ngập chìm trắng tội lỗi
Hay con xin sám hối
Trở gót về bến yêu
Nơi Cha già sớm chiều
Mắt dăm dăm chờ đợi
Xin cha thương thứ tội
Rửa hồn con sạch trắng
Từ nay quyết một lòng
Sống trọn tình con thảo
Theo lời Cha dạy bảo
Bước theo thầy Giê-su
Cần-vê chiều loang máu.

TAM

(18-03-2024)

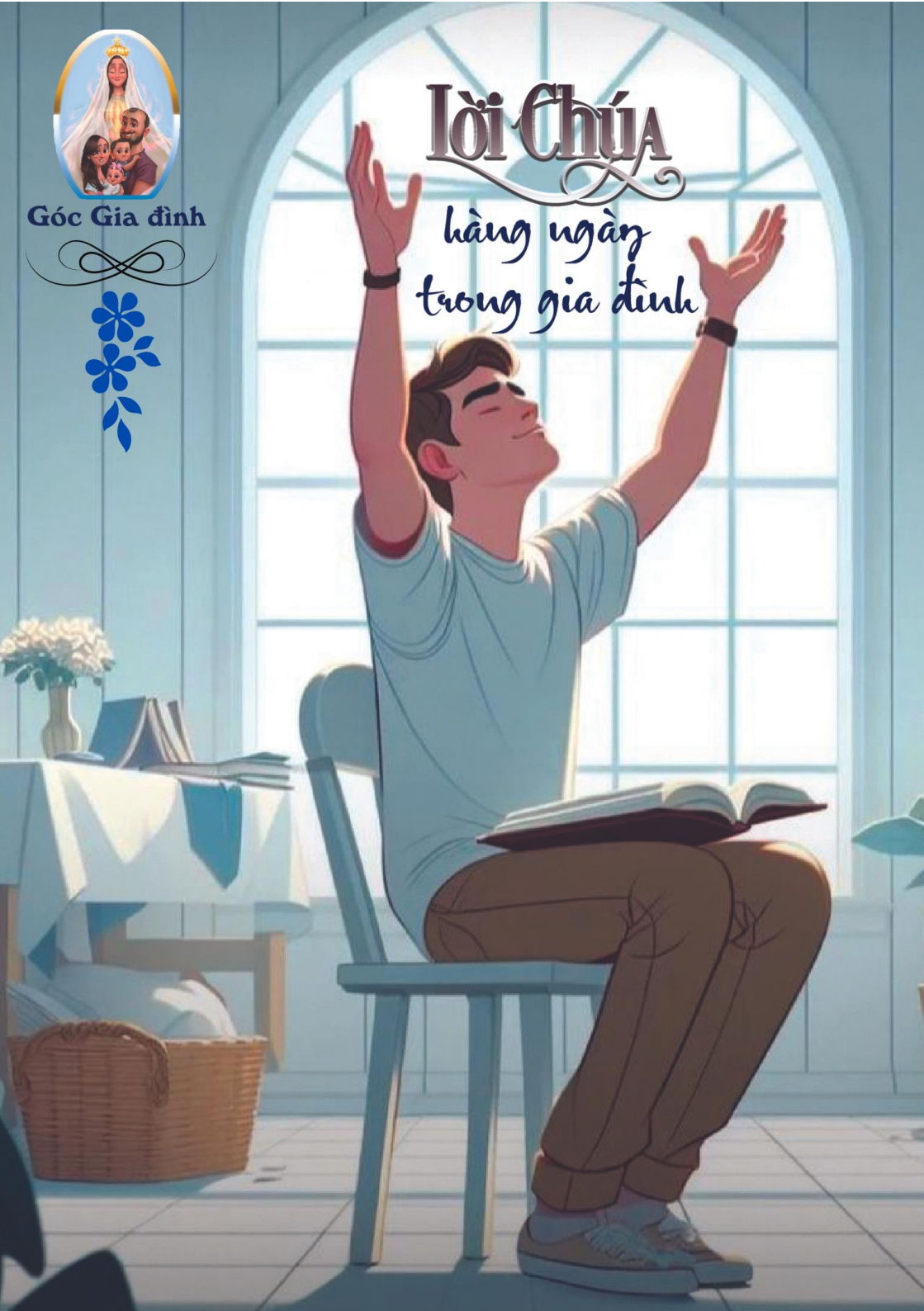

Góc Gia đình

Lời Chúa

hàng ngày
trong gia đình

Trước đây, đối với gia đình con Lời Chúa là một điều gì đó nghe lạ mà quen. Ngoài lúc nghe Lời Chúa khi đi lễ Chúa Nhật hàng tuần, hầu như con không biết đến Lời Chúa, thậm chí, khi đó tâm trí còn để vào công việc, lo toan cuộc sống... đi lễ nhưng mong mau hết lễ. Vì vậy, Lời Chúa không thấm nhập gì vào con và gia đình con.

Gia đình con cũng như các gia đình công giáo khác đều có cuốn Kinh Thánh, tuy nhiên để đọc Lời Chúa lại là điều rất khó khăn. Chúng con có hàng ngàn lý do để không đọc, nào là bận học, bận làm ăn, chúng con có điện thoại rồi đọc lúc nào chẳng được. Những cuốn kinh thánh cứ thế được để trên bàn thờ, giá sách, để hơn 10 năm rồi mà vẫn còn mới nguyên, thậm chí là chưa mở bao giờ luôn!

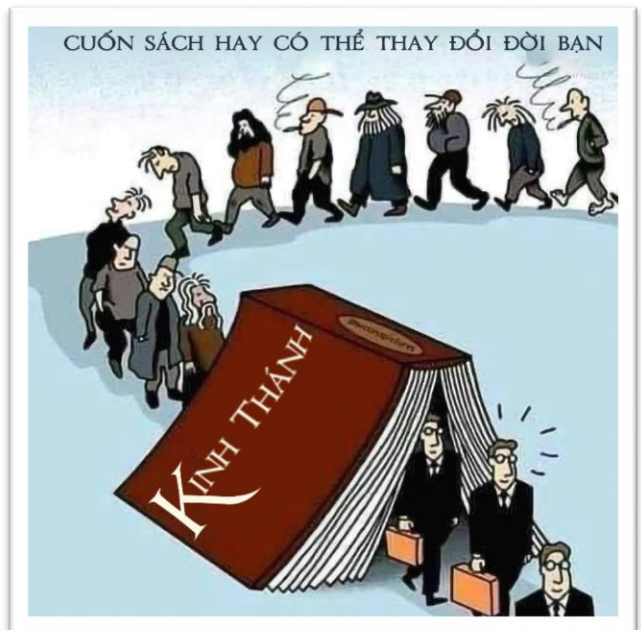
Đọc Lời Chúa đã khó, sống theo Lời Chúa còn khó hơn, vì sống theo Lời Chúa chúng con thiệt thòi quá, nào là phải sống thật, sống đúng, phải chịu thiệt, phải hy sinh ... tất cả những điều này thực sự là quá khó với chúng con Chúa ơi! Người lớn chúng con đã thế, ngay cả với các bé cũng không là ngoại lệ. "Tại sao

chúng con phải đi lễ nhiều thế, tại sao con phải tham gia các sinh hoạt nhiều thế...” đó là những lời bé nhà con đã hỏi. Thực sự nếu không bám vào Lời Chúa sẽ dễ bị đi lầm lạc và sống theo những thói hư tật xấu.

Tiếp theo là nói về Lời Chúa, chúng con có thể nói những chuyện trên trời dưới đất hàng giờ với nhau nhưng nói Lời của Chúa sao ngượng miệng quá, đặc biệt là nói với những người ngoại đạo lại càng khó.

Trong cuộc sống hàng ngày nơi gia đình nhỏ của con cũng thế, không có Lời Chúa hướng dẫn, mỗi người làm theo ý riêng của mình, luôn cho rằng mình là đúng, không nhận nhận nhau dẫn đến cãi cọ, đời sống đức tin ngày càng lung lay. Đó đó, hậu quả thật khôn lường, việc đổ vỡ trong hôn nhân có thể xảy ra bất kỳ lúc nào. Điều này thì con là người hiểu quá rõ luôn. Như thế mới biết Lời Chúa có một vai trò hết sức quan trọng trong đời sống của các gia đình cũng như đời sống người Kitô hữu.

Từ ngày con và gia đình gia nhập giáo xứ, chúng con đã biết đến Lời Chúa nhiều hơn, điều mà từ trước đến giờ con chưa từng biết đến. Các buổi tĩnh tâm - có Lời Chúa; đọc kinh giỗ - có Lời Chúa;

các giờ cầu nguyện - có Lời Chúa; các buổi sinh hoạt chung của khu giáo, sinh hoạt của thiếu nhi, sinh hoạt của các hội nhóm - có Lời Chúa...

Việc thường xuyên đi lễ đã giúp con được nghe

Lời Chúa nhiều hơn, được nghe giảng về Lời Chúa nhiều hơn. Con được Cha xứ Giuse cho biết Lời Chúa rất quan trọng, trong tất cả các buổi sinh hoạt, chia sẻ của

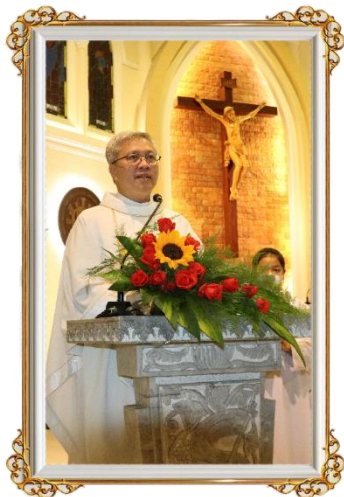
Công đoàn, có Lời Chúa hướng dẫn chúng ta sẽ được thăng tiến trong đời sống phục vụ, đức tin. Tất cả phải lấy Lời Chúa làm thước đo cho sự chuẩn mực.

Qua những lần sinh hoạt sau thánh lễ Chúa nhật hàng tháng do nhóm CLC Gia Đình Con Chúa chúng con phụ trách, có buổi sinh hoạt dưới sự hướng dẫn của cha Phụ tá Phao lô chúng con biết cách gỡ sách Kinh Thánh, điều mà con thấy hổ thẹn, là người Ki tô hữu mà không biết gỡ sách Kinh Thánh, nghe khó tin quá! Rồi chúng

con đã biết cách để suy niệm Lời Chúa hàng ngày bằng cách “chọn bất kỳ một câu kinh thánh nào đó, hoặc một đoạn đọc và suy ngẫm xem Chúa nói với ai? Nói điều gì?” đó là điều Cha phụ tá hướng dẫn chúng con, từ trước tới nay con cứ nghĩ phải đọc nguyên cả đoạn dài, chính vì đoạn kinh thánh dài và không nhập tâm khi đọc nên đọc xong là Lời Chúa ra ngoài tai luôn; hoặc khi cầu nguyện muốn có được giờ cầu nguyện tốt phải cầu nguyện xin ơn trước đã...tất cả những điều này thực sự quá mới mẻ đối với con.

Cảm tạ Chúa đã cho con và gia đình được sinh hoạt chung với cộng đoàn giáo xứ Tọa Tác. Cảm ơn Cha xứ Giuse, Cha phụ tá Phaolô, Cha Micae, Thầy xứ và Cộng đoàn giáo xứ đã đón nhận gia đình con làm con của giáo xứ, qua đó chúng con được bổ túc về đời sống đức tin rất nhiều.

Để thay cho lời kết thúc con xin trích bài giảng của cha Micae trong thánh lễ chiều thứ 5 tuần bát nhật Phục sinh “Chúa Giê su đã chịu chết vì chúng ta, Chúa đã phục sinh và Chúa đã về trời để dọn chỗ cho chúng ta. Chúng ta cầu nguyện hy vọng Chúa Giêsu Phục Sinh sẽ cho mỗi người đều có một căn phòng tuyệt đẹp trong nhà của Chúa Cha”.

Lạy Chúa xin phù hộ cho mỗi người, mỗi gia đình trong cộng đoàn giáo xứ chúng con luôn sốt sắng đọc, suy niệm Lời Chúa mỗi ngày, để chúng con sống và thực hành lời của Chúa. Amen!

Giuse ĐC Dân

Có một người Cha như thế

Có một linh mục, một người Cha có dáng dấp bé nhỏ, nhưng lại có một trái tim rộng mở đầy tình thương dành cho mọi người.

Có một người Cha luôn giữ nụ cười hiền hậu và vẻ điềm tĩnh trầm lặng trước mọi sự, dù là chuyện thuận lợi tốt đẹp, hay gian khó ập đến trong đời tông đồ tận hiến của mình. Cha luôn biết đón nhận tất cả, và dâng lên Chúa mọi niềm hân hoan cũng như bao nỗi ưu phiền, lo toan.

Có một người Cha luôn yêu mến các em thiếu nhi Tạo Tác, luôn dành cho bọn trẻ nhiều lời cầu nguyện, thật

nhiều nụ cười trìu mến, những câu chuyện hài hước và chia sẻ lời Chúa thật đơn giản, dễ hiểu cho các con.

Có một người Cha luôn mong muốn được chia sẻ đời sống đức tin với những bạn trẻ, các hội nhóm đoàn thể, với mỗi người có lòng khao khát tìm kiếm Chúa, cùng ước ao đem chúng con đến gần Chúa hơn.

Có một người Cha luôn quý trọng hết mực các bậc cao niên trong giáo xứ, thăm hỏi lúc ốm đau bệnh tật, kiên nhẫn trò chuyện tâm tình và cảm thông với bao trăn trở của các cụ.

đỡ họ khi cần thiết.

Có một người Cha luôn quan tâm đến những gia đình có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn ở địa phương, và luôn dành tấm lòng quảng đại để giúp

Có một người Cha luôn dành thời gian đồng hành cùng các chuyến đi thiện nguyện bác ái, những cuộc hành hương cầu nguyện, tinh tâm cùng cộng đoàn giáo xứ. Cha đã làm với tất cả lòng nhiệt thành, vì mến Chúa yêu người.

Có một người Cha đã cố gắng tổ chức những lớp học về Kinh Thánh và Đức tin cho mọi người đều có thể tham gia, dù Cha có bao công việc bận bịu quanh, xen kẽ giữa những chuyến đi dài không ngơi nghỉ cho sứ vụ tông đồ. Vì Cha biết rằng những lớp học ấy giúp ích cho đời sống thiêng liêng của chúng con, để chúng con nhận biết Chúa sâu sắc và yêu mến Chúa hơn.

5 năm đã trôi qua kể từ ngày Cha gắn bó với xứ đạo bé nhỏ của chúng con. 5 năm với bao thâm tình như người thân, cùng nhau chia sẻ những niềm vui, nỗi buồn, ủi an những khổ đau, mất mát của mỗi người, mỗi gia đình chúng con khi gặp phải khó khăn trong cuộc sống.

Nhưng Cha ơi, chúng con cũng biết rằng, cuộc đời người linh mục phải chẳng chỉ có màu hồng của tình yêu thương và sự tôn kính từ người khác? Đời linh mục nào phải chỉ có niềm vui chia sẻ và cùng hiệp nhất trong việc phụng sự Chúa?

Đời linh mục còn có những nỗi buồn khó nói nên lời ... Và có những khi chúng con biết rằng

Cha phải hy sinh chịu phần khó khăn về mình, im lặng làm tròn bổn phận của mình cách tốt nhất, bằng cả tấm lòng mà thôi.

Đời linh mục hạnh phúc nhất khi có Chúa là gia nghiệp, có sự chia sẻ cảm thông và đồng hành phụng sự Chúa trong hiệp nhất, trong hân hoan, trong yêu thương phải không Cha?

Chúng con xin cảm tạ bao ân tình Cha đã dành cho xứ Tào Tác mến yêu, cùng mỗi đoàn thể, gia đình, mỗi cá nhân chúng con với tất cả lòng chân thành thân thương nhất! Xin chúc Cha luôn được mạnh khỏe, an vui, vững chí kiên cường trên con đường đi theo Chúa!

Nguyện xin Thiên Chúa luôn yêu thương, gìn giữ Cha mỗi phút giây, ban ơn thêm sức cho Cha trong sứ vụ mới đầy thử thách phía trước. Xin cho quăng đường đời trong sứ mệnh mới của Cha dù có chông gai gian khó, nhưng sẽ kết nên những đóa hoa hồng đẹp để ngát hương dâng lên tôn nhan Chúa, Đấng đã luôn yêu thương Cha từ trước muôn đời!

TS.

Nhân Sinh

Việc gì đến phải đến.
Việc cần đi phải đi.
Ta suy nghĩ làm gì?
Như Phong Lan trong gió.
Đến độ sẽ thấm tươi.
Rồi sẽ lại kéo úa.
Mùa Xuân, rồi mùa Hạ.

Hết hạ lại sang Thu.
Âm u, lạnh Đông đến.
Khởi ấm lại gặp Xuân.
Luẩn quẩn chỉ một vòng.
Nhân sinh là như vậy.
Hãy vui mà sống thôi.
Mọi sự Chúa định rồi...
Hãy vui mà sống thôi...!

Nếu để diễn tả cảm nhận về lễ mừng bốn mạng nhóm CLC Gia Đình Trẻ Giáo Xứ Giuse Thợ Tạo tác năm nay thì chúng con chỉ có thể nói năm nay khác hẳn mọi năm. Lễ mừng bốn mạng của nhóm diễn ra trong bầu không khí có vẻ trầm lắng. Một phần do thay đổi nhân sự trong nội bộ nhóm. Một phần do nhận được thông tin cả Cha phụ tá Phaolô và cha quản xứ Giuse đều đã nhận được sứ mệnh mới và sẽ rời đi trong nay mai. Thật sự mà nói cảm nhận của nhóm lúc này là vừa buồn vừa vui. Buồn vì nó là lễ thường tình trong mọi cuộc chia ly. Nhất là với cả hai Cha,

những người đã quy tụ, thành lập và đồng hành cùng nhóm trong suốt thời gian dài. Với những

thăng trầm, trần trở từ khi nhóm CLC Gia Đình Trẻ được thành hình trong Giáo xứ Giuse Thợ Tạo Tác đến ngày hôm nay. Nhưng chúng con vẫn vui. Vui vì chính cuộc chia ly này sẽ đánh dấu bước ngoặt quan trọng trên bước đường đi theo ơn gọi mà Chúa đã trao ban cho Cha Phaolô cũng như Cha Giuse. Cuộc chia ly này chứng tỏ lòng nhiệt huyết, sự sẵn sàng và đức vâng phục của hai Cha vẫn

đang rực cháy để sẵn sàng lên đường phục vụ Dân Chúa, phục vụ Hội Thánh điều mà Thiên Chúa hằng mong ước và

là tấm gương để chúng con noi theo. Chúng con cảm nhận rằng dù hội ngộ hay chia ly, dù vui hay buồn, dù

buồn vui lẫn lộn, dù gì đi chăng nữa thì chỉ cần tất cả chúng ta được bình an trong Chúa thì mọi sự rồi sẽ ổn thôi.

Nhóm CLC GĐT

Chúa yêu con

Lạy chúa, vì yêu chúng con Chúa đã hy sinh cả thân mình. Chúa muốn ở với chúng con luôn mãi nên đã chấp nhận hóa nên tấm bánh, chịu bể nhỏ thân mình ra để nuôi dưỡng và ở lại nơi từng người chúng con. Tình yêu ấy thật lớn lao.

Chúa yêu con để làm chi khi con đóng đinh Chúa vào thập giá. Chúa yêu con để làm chi khi con lãng quên ân tình của Chúa. Một tình yêu con không thể hiểu nổi, Chúa được lợi gì khi yêu con? Từ bé con đã được Chúa thương

cho con được sinh ra và lớn lên trong một gia đình có nền tảng đức tin tuyệt vời. Con được thừa kế một tinh thần phục vụ vô vị lợi, vì yêu thương mà phục vụ, phục vụ hết mình bằng những khả năng Chúa cho con. Con muốn làm những

nén vàng đó sinh lợi thật nhiều để làm vinh danh Chúa hơn. Công việc phục vụ có khi thuận lợi, nhưng đôi khi cũng gặp

những khó khăn trắc trở khi không được người thân của mình ủng hộ, hoặc những bất đồng quan điểm trong công việc, đã làm cho con chán nản, muốn buông xuôi, ai muốn làm gì thì làm, mình giao trả hết trách nhiệm cho khỏe. Nhưng vì lòng yêu mến và tinh thần phục vụ đã thôi thúc con phải tiếp tục phục vụ Chúa, phục vụ giáo xứ để làm vinh danh Chúa hơn, để đáp lại tình yêu Chúa đã dành cho con.

Xin Chúa ban cho con và gia đình luôn được bình an và mạnh khỏe để con yên tâm phục vụ Chúa. Con luôn làm việc với lòng xác tín: “cứ làm việc cho Chúa rồi mọi sự Chúa sẽ ban thêm cho”.

Maria Phương Thảo

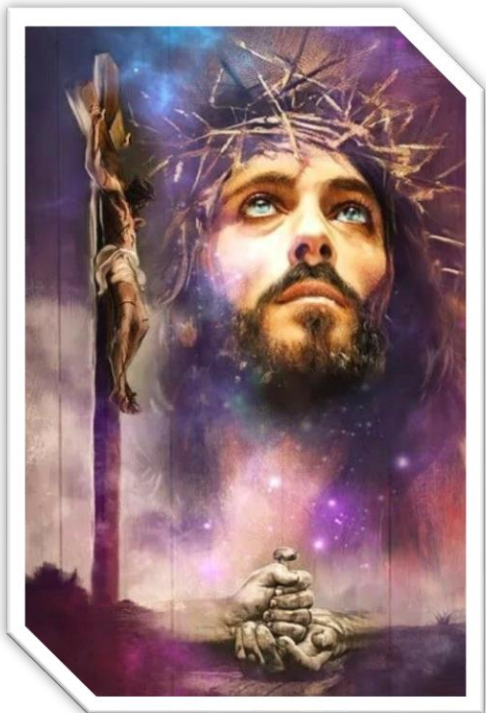

Tôi nhận được đề nghị viết bài cho Tạo Tác mến yêu số 72 từ yêu cầu của Thầy xứ, đề bài là: “Ý nghĩa Thập Giá- Thứ Sáu Tuần Thánh” vài ngày trước khi bước vào Tuần Thánh; khi đó tôi đã định từ chối vì thật sự tôi thấy đề bài này quá khó với tôi, một con người quá yếu đuối và đầy bất xứng; nhưng tôi lại chợt nghĩ, hay đó chính là ý Chúa đang muốn nói với tôi rằng vì tôi như vậy nên cần phải chiêm ngắm Thánh Giá Chúa một cách chân thành và sốt sắng hơn, nên tôi nhận lời của Thầy.

Từ khi nhận “đề bài”, tôi ngắm Chúa nhiều hơn, chiêm ngắm Thánh Giá Chúa nhiều hơn, rồi tôi nhìn thấy từ Thánh Giá Chúa những cụm từ: “Tình Yêu”, “Tha Thứ”, “Tin Tưởng”

“TÌNH YÊU”, nhìn lên Thánh Giá Chúa, tôi thấy chữ T và chữ Y, gọi lên cho tôi cụm từ này. Tình yêu của Chúa với con người thật quá đậm sâu, quá tha thiết. Thiên Chúa vì mong muốn cho con người được hưởng cuộc sống hạnh phúc đời đời mà Chúa Cha hi sinh người Con mà Ngài rất yêu dấu và Chúa Giêsu đã bằng lòng chịu chết cho con người để gánh lấy tội lỗi

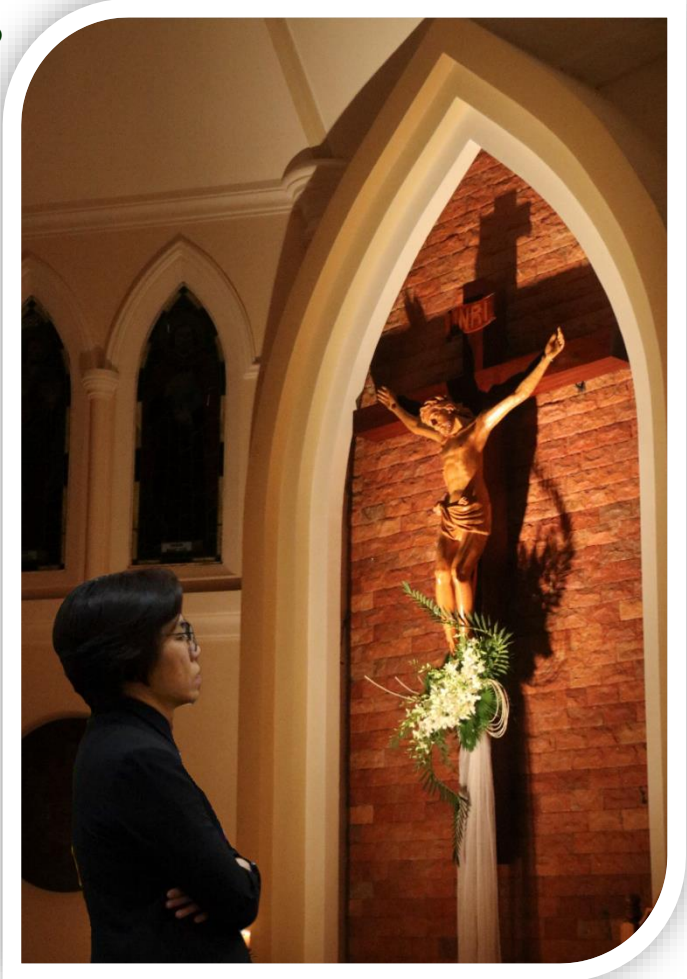
cho con người.

“THA THỨ”, nhìn lên Thánh Giá Chúa, tôi thấy chữ T gọi lên cho tôi cụm từ này. Chúa luôn yêu thương, tha thứ, Ngài dang đôi tay chờ đợi tôi quay về bên Ngài, đến bên Ngài để Ngài che chở, giữ gìn tôi, ôm tôi vào lòng dù tôi thật bất xứng, nhiều lần thất hứa, phản bội và làm ngơ với tình yêu của Ngài.

“TIN TƯỞNG”, nhìn lên Thánh Giá Chúa, tôi thấy chữ T gợi lên cho tôi cụm từ này. Chúa mong muốn tôi hãy luôn tin tưởng vào tình yêu Chúa, như Chúa Giêsu đã tin tưởng Chúa Cha thế nào thì Ngài mời gọi tôi cũng hãy tin tưởng, tín thác, phó giao cuộc đời tôi trong tay Ngài, Ngài kêu mời tôi hãy tìm ý Chúa thay vì làm theo ý riêng của tôi.

Lạy Chúa xin cho con luôn biết nhìn lên Chúa mỗi giây phút trong cuộc đời để thấy Chúa đang nhìn con, nói với con là Chúa rất yêu con và con hãy tin tưởng bước theo Chúa vì Chúa chính là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống. Amen.

Maria ACN

Kinh nghiệm "Phục sinh"

Trong tiếng Việt, chúng ta thường nghe từ "tái sinh", "lai sinh".

Tái sinh chưa dứt hương thề

Làm thân trâu ngựa đền nghi trúc mai...

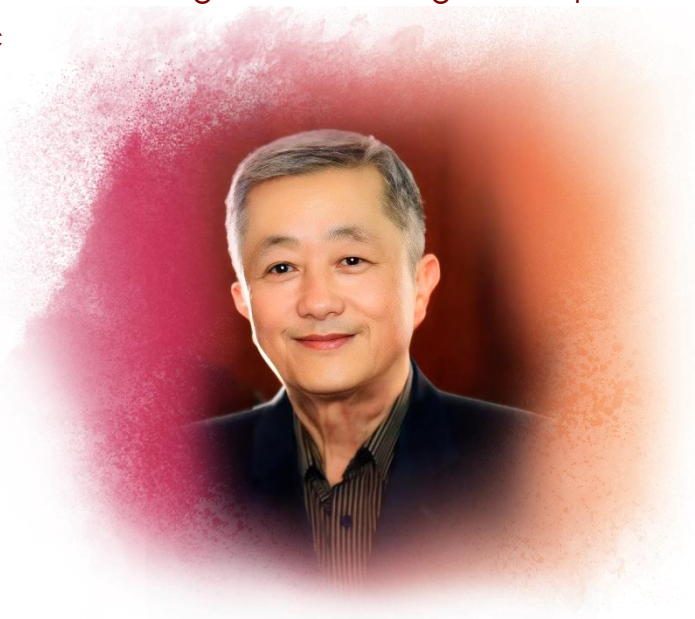
Kiếp này duyên đã phụ duyên

Dạ đài còn biết sẽ đền lai sinh (Truyện Kiều)

Đó là những từ thể hiện niềm tin vào thuyết luân hồi, (luân: từ Hán Việt, nghĩa là bánh xe, hồi: quay lại) tin rằng con người sau khi chết sẽ đầu thai vào kiếp khác, làm một sinh vật khác, xoay vần như bánh xe.

Trong Ki-tô giáo, chúng ta có từ “phục sinh”, là “sống lại sau khi đã chết, là khôi phục lại sự sống. Khi Chúa Giê-su phục sinh, Người không trở về lại với cuộc sống trần thế, không còn bị lệ thuộc vào không gian và thời gian. Thân thể phục sinh của Người đầy tràn quyền năng của Chúa Thánh Thần, tham dự vào sự sống thần linh trong vinh quang, đến độ Thánh Phaolô đã nói Người là người thiên giới, sự phục sinh của Người là công trình của Ba Ngôi Thiên Chúa. Qua sự Phục Sinh, Đức Kitô hoàn tất công trình cứu chuộc. Những ai tin vào Người, sống theo giáo lý của Người, sẽ được sống lại vào ngày tận thế.” (Tủ Điển Công Giáo – HĐGMVN-2016, tr 694)

Vậy nếu ai đó nói rằng mình đã từng có được kinh nghiệm phục sinh thì phải chăng là ngoa ngôn cường điệu? Tôi nghĩ không ngoa đâu. Và tôi còn dám nói rằng đời tôi đã hai lần có trải nghiệm ấy.

Cách đây hơn hai năm tôi bị tai nạn thập tử nhất sinh khi đã ngoài bảy mươi tuổi. Nằm hôn mê trên giường bệnh viện, lúc lơ mơ tỉnh dậy thấy vợ con, bạn bè quanh giường, loáng thoáng nghe rằng trong thánh lễ cha xứ kêu mời cả giáo xứ cầu nguyện cho bác Nhân, bỗng thấy lâng lâng vui sướng như một chú bé con được chăm bẵm nâng niu.

Tôi nằm đó, lắng nghe từng cơn đau nơi những cái xương giập gãy và từ những vết thương rỉ máu, dần dần cảm nhận được rằng mình không chết, mình đang trở lại với cuộc sống. Rồi tôi bắt đầu nhớ lại mình là một người

có đạo, một buổi sáng trên đường từ nhà thờ về nhà đã xảy ra sự cố.

Nhiều ngày chữa trị qua đi, tôi được xuất viện để điều trị ngoại trú, nhưng vẫn chưa tự ngồi dậy được. Hàng ngày tôi làm mọi việc với sự trợ giúp của người thân. Và tôi có rất nhiều thời gian để suy ngẫm, để thấm thía cái ngọt ngào của sự trở về từ cõi chết. Sau bốn mươi năm làm con

Chúa, lần đầu tiên tôi dành được nhiều thời gian để chuyện trò, để sống với Chúa trong tâm tình tạ ơn, để đắm mình vào lòng thương xót của Chúa. Chúa đã dùng cái tai nạn ấy làm một dịp để tôi được thông dự vào mầu nhiệm tử nạn và phục sinh của Ngài.

Hơn năm mươi năm trước tôi là một cậu sinh viên nhiều mộng ước và thích làm thơ. Hồi đó tôi còn là một người ngoại đạo, nhưng tôi rất yêu mến hình ảnh những bà xơ vừa làm việc phục vụ mọi người vừa đọc kinh Mân Côi ở một dòng nữ, và hình ảnh những cô gái có đạo nhẹ gót bước vào giáo đường trong những chiều Dalat nhạt nắng. Rồi có một chị bạn tặng tôi

quyển *Good News for Modern Man*. Tôi đọc, vừa để luyện tiếng Anh, vừa để tìm hiểu đôi chút về *Jesus Christ as Lord and Savior*. Và như một cơ duyên tiềm ẩn, tôi đã nảy sinh ước muốn được trở nên con cái Chúa. Ước muốn đó trải qua không biết bao nhiêu đổi thay thăng trầm của cuộc đời tôi, từ một sinh viên đến một người lính, từ một tù nhân cải tạo đến một người lao động làm thuê cuốc mướn, cuối cùng vào ngày Thứ Sáu Tuần Thánh 1981 đã trở thành hiện thực. Tôi đã khóc nức nở khi lần đầu nhận lãnh bí tích Thánh Thể. Và sự xúc động đó vẫn quấn quanh bên tôi cho đến

tận hôm nay mỗi khi tôi rước lễ. Tôi có người cha đỡ đầu vừa là giáo sư hồi tôi học đại học, vừa là người bạn tù khi đi học tập cải tạo, người đã dẫn lối đưa đường cho tôi đến gần bên Chúa Ki-tô Phục Sinh. Chính ông đã bảo cho tôi niềm vui

phục sinh chỉ có thể cảm nhận được khi trải qua thiên ma bách chiết của cuộc sống, khi những năm tháng của cuộc đời quá khứ là tối tăm mê muội và chỉ từ khi ánh sáng Chúa Ki-tô chiếu rọi vào mới xoá tan đi để đưa vào nguồn sáng của hồng ân. Buổi sáng ngày Thứ Sáu Tuần Thánh đó đã đem lại cho tôi niềm hoan lạc mà suốt hơn bốn mươi năm qua tôi đã ngập lặn thả thuê, dù cho thời gian đổi thay và hoàn cảnh sống biến thiên cách nào, tôi vẫn là con của Chúa Phục Sinh.

*SVVN

Tâm tình gửi Cha

Khi có thông tin từ Truyền Thông Tạo Tác “Chiều nay cha xứ Giuse, thầy xứ Bảo Lộc cùng với Ban thường vụ Giáo xứ đến sân bay Liên Khương đón cha tân quản xứ Phêrô Nguyễn Văn Hữu và Hội đồng giáo xứ Ngọc Mạch Hà Nội”, đó cũng là lúc cộng đoàn giáo xứ chúng con chuẩn bị chia tay cha xứ Giuse với “sứ vụ mới”.

Cha kính yêu! Vẫn biết rằng đến hay đi luôn là tâm thế sẵn sàng trong đời sống dâng hiến, nhất là ơn gọi của riêng cha và dấu biết rằng cha luôn thuận theo ý Chúa cho những nhu cầu thiết yếu của nhà Dòng, con vẫn cứ

man thối mắc và hỏi cha: “cha ơi! Cha Giám tỉnh gặp cha khi nào vậy? Cha Giám tỉnh nói với cha về sứ mạng mới bao lâu rồi?” Cha cười và chậm rãi trả lời: “Cha Giám tỉnh gọi điện cho cha tuần vừa rồi, cũng chỉ trao đổi với cha trong vòng nửa phút”. Con mới liền hỏi: “Rồi cha gặt đầu hay sao cha?”. Cha liền đưa ra một câu trả lời dứt khoát “Vâng lời bề trên Giám tỉnh chứ sao nữa!”. Tôi bỗng buộc miệng nói: “Trời! Con xiú cha luôn, sao cha lại gặt đầu, cha thương Tạo Tác mà.” Rồi, tôi chìm trong thoáng chốc suy tư và tiếp tục cảm rầm rầm: “Năm nay cha đã bảy mươi bảy tuổi, hai ba năm nữa là tám mươi rồi, già rồi đi đâu mà xa xôi thế!”

Cha kính yêu! Mỗi ngày nào cha tiếp nhận giáo xứ chúng con, nay đã gần mười ba năm rồi. Thời gian đó không hề ngắt ngửi tí nào, thời gian đó đã cho con những cảm nhận chân thành: "Sự hiện diện của cha là món quà vô giá, bởi đó chính là ân sủng cao quý Thiên Chúa qua nhà Dòng đã yêu thương trao ban cách những không cho mọi người thuộc mọi thành phần của cộng đoàn giáo xứ Tạo Tác."

Cha xứ rất thân thương!

Ồn Chúa, con cùng gia đình được thuộc về giáo xứ Tạo Tác Mến Yêu này.

Ồn cha, con thật quá hạnh phúc, quá sung sướng và quá bình an hơn ai hết, vì được gần gũi cha thường xuyên. Sự đơn sơ, giản dị, hiền hòa, nhân ái, khiêm nhường, bao dung, quảng đại và kiên nhẫn cùng với thái độ đón nhận tất cả của cha đã ghi dấu vào tâm trí con trong suốt gần

mười ba năm qua. Đó cũng chính là ân huệ tuyệt vời đối với con. Được như vậy, lửa nhiệt thành phục vụ trong con được ươm mầm, được dưỡng nuôi và bùng lớn lên từng ngày. Con xin khắc ghi ân tình của cha.

cha luôn được đổi mới trong Thánh Thần.

Tạ ơn Chúa, nguyện xin bình an của Chúa luôn ở cùng cha trong sứ vụ mới. Cùng xin tri ân kính Dòng Tên Việt Nam vì sự hiện diện của cha nơi Tạo Tác mười ba năm qua. Cuối cùng, con xin kính chúc cha trong sứ vụ mới nơi “quê hương mới”, nơi cộng đoàn mới, ở với tha nhân mới,

Maria Mát-ta Trần Thị Hoàng

TẠO TÁC chuyện HỢP TAN

Hợp rồi sẽ tan...

Tan theo thời gian năm tháng

Hợp trong lòng mến hân hoan.

Đó là tâm sự của người con Tạo Tác đã và đang chia sẻ những tháng năm dài sống ở Tạo Tác với những người thân yêu, trong đó có các linh mục, tu sĩ. Bạn bè đến rồi lại đi, những con người “tác tạo” nên tôi. Hợp rồi tan, tan rồi hợp, điều còn mãi là truyền thống Tạo Tác sống động mà trong đó có chữ “tình” là quan trọng. Theo tôi,

điều làm cho giáo xứ Tọa Tác luôn sống động chính là “chiếc áo mới” mà Tọa Tác từng thời khoác lên: thời ba tôi khác với thời chúng tôi, khác với thời con tôi, cháu tôi. Bao điều mới mẻ đến “như dòng suối ra sông để thêm cá tôm vào dòng sông” bốn chữ “T” (Truyền Thống Tọa Tác).

Dòng sông chất chứa những kỷ niệm đọng đầy. Có lẽ, tôi không cần nhắc lại chữ “T” vốn rất có duyên với Tọa Tác, ít là ở cái tên của hai cha xứ mà tôi gắn bó nhất. Phù sa do dòng sông bốn chữ “T” ấy để lại là những hồng ân, càng ngẫm càng thấy mầu nhiệm. Giáo xứ cứ như luôn được “hai T” dẫn dắt. “Hai T” không chỉ là

tên của hai cha xứ rất đổi mến yêu, mà còn là “Thánh

Thần". Truyền thống Tạo Tác thực thi tình thương thăng tiến trong Thánh Thần. Vậy, chuyện hợp tan nơi giáo xứ Tạo Tác không chỉ là hội ngộ rồi chia tay, mà còn như nhiều con suối hợp thành dòng sông để rồi biến tan vào biển lớn.

Yêu lắm Tạo Tác ơi...

Một thời và một đời...

BCL

Câu hỏi SỐNG ĐẠO

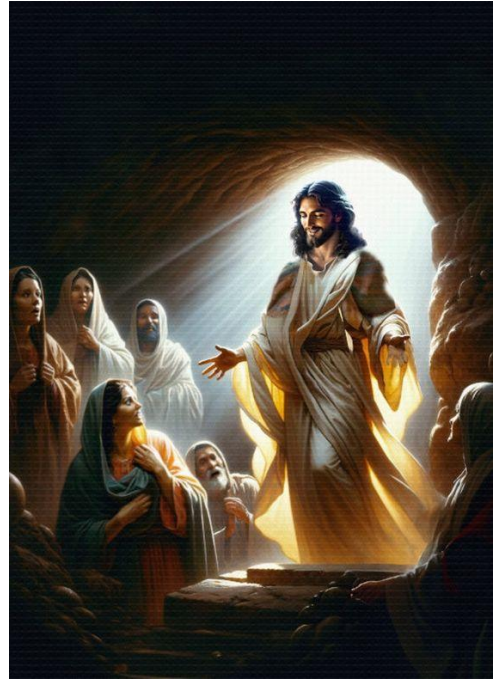
Mâu nhiệm LỄ PHỤC SINH: nguồn CẢM HỨNG và AN ỦI của chúng ta

Lm. Jeffrey Kirby

Đức Chúa đã Sống lại! Người thực sự đã Sống lại!

Lời công bố được cất lên này tuy là những từ đơn giản, nhưng lại diễn tả mâu nhiệm sâu thẳm nhất trong lịch sử nhân loại.

Thiên Chúa đã trở thành xác phàm và sống trọn kiếp người nơi Đức Giêsu Kitô. Chính Ngài đã trải qua cuộc khổ nạn và đón nhận một cái chết tàn bạo. Nhưng vào ngày thứ ba, Ngài đã sống lại từ cõi chết. Đây là một sự sống lại để sống mãi mãi chứ không phải chỉ là cuộc hồi sinh, rồi sẽ lại phải chết. Bằng sự phục sinh vinh hiển, Đức Giêsu Kitô đã chiến thắng sự chết và mang lại sự sống vĩnh cửu cho những ai yêu mến Ngài.

Mầu nhiệm lễ Phục sinh là nguồn cảm hứng khi chúng ta chiến đấu trong cuộc chiến chính nghĩa giữa một thế giới sa đọa. Khi chúng ta thấy sự tan vỡ nơi bản thân và trong gia đình nhân loại, sức mạnh Phục sinh nhắc chúng ta rằng sự tan vỡ đó không phải là lời nói cuối cùng; Khi chúng ta trải nghiệm hoạn nạn, thất bại và gian khổ, ánh sáng Phục Sinh mang lại cho chúng ta sức sống và hy vọng để chữa lành và phục hồi.

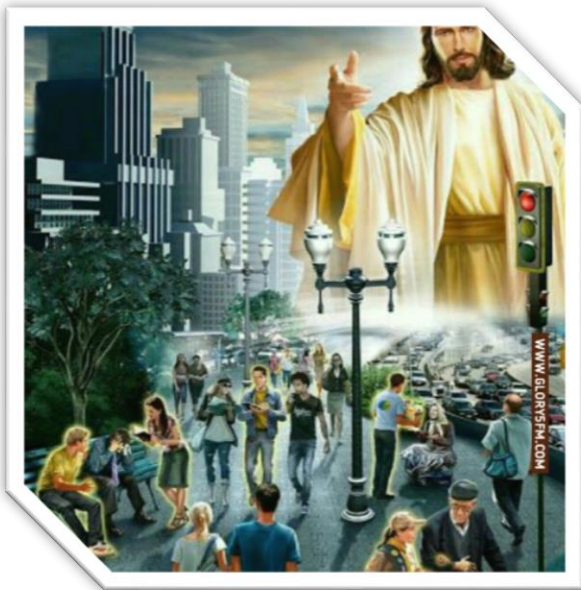

Là Kitô hữu, việc nhận biết rằng Đức Kitô Phục Sinh đang đồng hành với chúng ta và chờ đợi để chia sẻ sự sống vĩnh cửu với chúng ta sẽ trở thành nguồn lực giải thoát chúng ta khỏi sự u sầu giữa một thế giới sa đọa.

Phục sinh là sự điểm thành toàn đem lại trật tự cho cuộc sống; giúp chúng ta xoa dịu vết thương, đổi mới tâm hồn, và vươn dậy từ những nỗ lực mỗi ngày;

Phục sinh là men cho trái tim, là muối mang lại sự sống cho tâm hồn, là ánh sáng xua tan bóng tối và mang lại mục đích, ý nghĩa và giá trị cho mọi việc chúng ta làm;

Phục Sinh nâng tâm hồn chúng ta lên cao và chỉ cho chúng ta thấy một thực tế tươi sáng hơn và một cuộc sống huy hoàng hơn.

Mầu nhiệm lễ Phục sinh cũng là một niềm an ủi. Không ai trong chúng ta bước đi một mình, nhưng chúng ta chia sẻ cuộc sống với người khác, cũng như họ chia sẻ cuộc sống với chúng ta. Chúng ta hiệp nhất trong việc cho đi và nhận lãnh tình yêu thương, sự quan tâm từ người khác.

Trong khi đó, như là hậu quả của tội lỗi, sự chết đe dọa phá vỡ hoặc tầm thường hóa mối dây liên kết đó.

Sự chết luôn muốn thao túng và lừa dối chúng ta; muốn lấy đi những người mà chúng ta yêu quý và những người đã yêu thương chúng ta;

Sự chết muốn chúng ta cảm thấy đơn độc, và linh hồn chúng ta bị tiêu diệt;

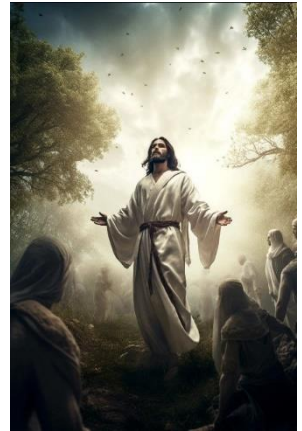
Sự chết là sự dữ, nó muốn khẳng định một sự kết thúc vô nghĩa và vô ích.

Tuy nhiên, sự Phục sinh đã đánh bại sự chết.

Phục sinh chiếu ánh sáng vào những lời nói dối, vạch trần những tuyên bố sai lầm của sự chết, mở ra cho chúng ta một chân trời vĩnh cửu và sự hiệp nhất vĩnh viễn của tất cả mọi người;

Phục Sinh chữa lành những nỗi đau, xoa dịu trái tim tan vỡ, và dạy chúng ta rằng chúng ta không bao giờ đơn độc;

Phục sinh mạc khải về thế giới bên kia, mang lại cho chúng ta niềm hy vọng về cuộc sống vĩnh cửu, giúp chúng ta cảm nhận được sự hiện diện của những người thân yêu đã khuất, và một ngày nào đó chúng ta sẽ gặp lại họ.

Trong sự Phục Sinh, chúng ta tin rằng những người thân yêu đã khuất có thể hân hoan với Chúa Phục Sinh được diện kiến tôn nhan Thiên Chúa với niềm vui trọn vẹn.

Như Thánh Gioan đã dạy trong Sách Khải Huyền: “Đây là nhà tạm Thiên Chúa ở cùng nhân loại, Người sẽ cư ngụ cùng với họ. Họ sẽ là dân của Người, còn chính Người sẽ là Thiên Chúa ở cùng họ. Thiên Chúa sẽ lau sạch nước mắt họ. Sẽ không còn sự chết; cũng chẳng còn tang tóc, kêu than và đau khổ nữa, vì những điều cũ biến mất” (21, 3-4).

Trong cuộc sống hiện nay, chúng ta kêu lên: “Chúa Kitô đã Sống lại! Người thực sự đã Sống lại!” Trong sự Phục Sinh, chúng ta được an ủi và nâng đỡ khi hiểu rằng những người thân yêu đã khuất của chúng ta đang cùng tham gia với chúng ta trong niềm vui này. Nhưng họ có được đặc ân để ca lên: “Lạy Đức Chúa, Ngài đã sống lại, và thực sự đang sống! Giờ đây, chúng con được chia sẻ sự Phục sinh của Ngài!”

Hiểu như vậy, chúng ta được an ủi cách thâm sâu rằng những người thân yêu của chúng ta đang ở bên Chúa, nhưng đồng thời, cũng đang ở bên, đang đồng hành với chúng ta, và một ngày nào đó, chúng ta sẽ được cùng với họ chia sẻ vinh quang Phục sinh như Chúa hứa ban.

Do đó, sự Phục sinh là nguồn cảm hứng và an ủi của chúng ta; là trung tâm đức tin của chúng ta; và là nguyên nhân niềm vui của chúng ta.

Đức Chúa đã Sống lại! Người thực sự đã Sống lại!

(Nguồn: <https://hdgmvietnam.com/>)

TIN GIÁO HỘI và GIÁO XỨ 03-04/2024

* ĐỨC TỔNG GIÁM MỤC GALLAGHER GẶP THỦ TƯỚNG VIỆT NAM TẠI HÀ NỘI

Chiều ngày 10/4/2024, Đức Tổng Giám mục Paul Richard Gallagher, Bộ trưởng ngoại giao Tòa Thánh Vatican, đã gặp một số đại diện chính phủ Việt Nam tại Hà Nội, trong đó có Thủ tướng Phạm Minh Chính, Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Bùi Thanh Sơn và Bộ trưởng Nội vụ Phạm Thị Thanh Trà.

* ĐTC GẶP GỠ CÁC ÔNG BÀ VÀ CON CHÁU

Sáng thứ Bảy, ngày 27/4/2024, tại đại thánh đường Phaolô VI, trong khuôn khổ cuộc gặp gỡ “Một cử chỉ âu yếm và một nụ cười”, Đức Thánh Cha tiếp khoảng 6.000 người, gồm ông bà, con cháu.

Ngài mời mọi người suy ngẫm về những khía cạnh của tình yêu: tình yêu giúp chúng ta tốt hơn, phong phú và khôn ngoan hơn.

* KHAI MẠC CUỘC GẶP GỠ CỦA 300 CHA XỨ ĐỂ CHIA SẺ VỀ KINH NGHIỆM HIỆP HÀNH

300 cha xứ từ khắp nơi trên thế giới, trong đó có cha Alphongso Phạm Hùng, Chủ tịch Hội đồng Giám mục Hà Nội, và cha Gioan Lê Quang Việt, thư ký Ủy ban Giới trẻ HĐGM Việt Nam, đang tập trung tại Sacrafano, ngoại ô Roma, tham dự một cuộc họp quốc tế, lắng nghe, cầu nguyện và phân định để trả lời câu hỏi “Làm thế nào để trở thành một Giáo hội địa phương hiệp hành trong sứ vụ”.

* ĐTC CHIA SẺ VỚI CÁC TÍN HỮU VỀ NHÂN ĐỨC TIN

Trong bài giáo lý tại buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư ngày 1/5/2024, Đức Thánh Cha đã chia sẻ với các tín hữu hiện diện tại đại thánh đường Phaolô VI về nhân đức tin, là một trong ba nhân đức đối thần.

Ngài mời gọi các tín hữu, giống như các môn đệ trên thuyền giữa bão táp, hãy hướng về Chúa Giêsu mỗi ngày và cầu xin Người: “Lạy Chúa, xin gia tăng đức tin cho chúng con!” (Lc 17,5).

* THÁNH HIẾN THIẾU NHI CHO TRÁI TIM VẸN SẠCH ĐỨC MẸ

Nhân tháng 5, tháng Đức Mẹ, hiệp hội Sứ vụ vì Tình yêu Thiên Chúa trên toàn thế giới, một hiệp hội tư của giáo dân, và Đài

phát thanh María ở Colombia mời gọi các gia đình, giáo xứ và những người quan tâm tham gia vào chiến dịch thánh hiến thiếu nhi cho Trái Tim Vẹn Sạch của Đức Trinh Nữ Maria.

GIÁO XỨ TẠO TÁC 03-04/2024

* CHA PHỤ TÁ PHAOLÔ DÂNG THÁNH LỄ TẠ ƠN VÀ CHÀO TẠM BIỆT

Ngày 07 tháng 03 năm 2024, cha phụ tá Phaolô dâng thánh lễ tạ ơn để kết thúc sứ mạng ở Tạo Tác và chào tạm biệt giáo dân.

* ĐÓN CHA TÂN QUẢN XỨ PHÊ-RÔ NGUYỄN VĂN HỮU

Ngày 02 tháng 04 năm 2024, ban thường vụ giáo xứ xuống sân bay Liên Khương để đón cha tân quản xứ Phê-rô Nguyễn Văn Hữu.

* CHIA TAY CHA XỨ GIUSE HOÀNG VĂN TÌNH

Ngày 01 tháng 05 năm 2024, bốn mạng giáo xứ và bốn mạng cha xứ, ngoài ra giáo xứ cũng chia tay cha xứ Giuse với xứ mạng mới của ngài.

HÂN HOAN CHÚC MỪNG

Lễ Bồn Mạ

- Bồn mạ Quý bà và chị em mạ Thánh hiệu Phanxico Rôma (09.03)
- Bồn mạ Quý Ông và anh em mạ Thánh hiệu Giuse Bạ Trăm Năm Đức Trinh Nữ Maria (19.03)
- Bồn mạ Quý ông và anh em mạ Thánh hiệu Martinô (13.04)
- Bồn mạ Quý bà và chị em mạ Thánh hiệu Catarina Siena (29.04)

Hồng Ân Làm Con Chúa

- Các bé: Annê Nguyễn Ngọc Như Ý, Valentine Nguyễn Quang Minh, Phanxico Xavier Nguyễn Hoàng Khánh, Maria La Ngọc Gia Linh, Đaminh Nguyễn Văn Thắng, Anrê Phạm Hoài An, Gioan Baotixita Lê Anh Khôi.
- Anh: Giuse Bùi Đình Duy Thuật.
- Chị: Maria Trịnh Thị Ngọc Phương.

Xin Chúa chúc lành cho anh, chị và các bé được lãnh nhận hồng ân làm con cái Chúa và xin Chúa tuôn đổ muôn ơn lành để tất cả luôn được triển nở trong đời sống đức tin.

Hôn phối

- Anh Giuse Bùi Đình Duy Thuật và chị Maria Madalena Nguyễn Đức Quỳnh Như.
- Anh Giuse Nguyễn Hoàng Gia Bảo và chị Cecilia Phạm Ngọc Anh Thi.

Xin Chúa chúc lành cho các anh chị để các anh chị luôn hạnh phúc trong bậc sống hôn nhân.

VỀ NHÀ CHA

✠ Cụ bà Têrêsa Hoàng Thị Huy (bà Khanh), thuộc giáo khu Inha, được Chúa gọi về lúc 11h35, ngày 30.03.2024, hưởng thọ 87 tuổi.

✠ Ông Phêrô Phùng Lộc, thuộc giáo khu Inha, được Chúa gọi về lúc 12h45, ngày 25.04.2024, hưởng thọ 73 tuổi.

✠ Bà Catarina Nguyễn Thị Hạnh, thuộc giáo khu Inha, được Chúa gọi về lúc 19h53, ngày 02.05.2024, hưởng thọ 74 tuổi.

Nguyện xin Thiên Chúa là Đấng giàu lòng xót thương đón nhận các linh hồn mà Ngài vừa gọi về để vào Nước Hằng Mến Yêu mà diễm kiến Thánh Nhan đời đời.

